ANUL III. — Nr. 870. EDIŢIA A DOUA SAMBATA, 29 IUNIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate postale.
Un an în ţară 30 lei; în străinătate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinătate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 28 Iunie 1891

„Dama“ şi Femeea

Ziarul cucoanelor din *high-life* şi din *demi-monde* — am numit pe *dama* din strada Clemenţeĭ — a dat ierĭ cititoarelor sale o dovadă strălucită de stima ce le poartă; iar Regineĭ i-a dat un avertisment foarte crud şi maĭ ales de o ireverenţă năţângă din partea uneĭ foĭ palatiste.

Articolul de ierĭ al *Independenţeĭ* poartă titlul: *Femeile şi politica* şi are menirea — după ce susţine inferioritatea *morală* a femeeĭ faţă cu bărbatul — să dovedească cât de mare rĕŭ aŭ adus peste popoare femeile şi în special reginele saŭ ibovnicele regilor.

Ca să stăm să analizăm din punctul de vedere ştiinţific şi moral toate insanităţile revoltătoare înşirate de gazeta orizontalelor în potriva femeeĭ în general, a femeeĭ pe care droaea de pierde vară din saloane n'are prilejul s'o vadă, ar fi să ne pierdem de geaba vremea

Colaboratoriĭ proprietaruluĭ *dameĭ* franceze sunt foarte tarĭ la ţeastă şi orĭ câtă osteneală ne-am da, privirile lor nu vor putea să'şĭ întindă orizontul maĭ departe de cât păreţiĭ unuĭ budoar de cocotă saŭ aĭ uneĭ camere de întâlnirĭ clandestine la vr'o babă generoasă din mahala.

E destul să spunem că *L'Indépendance roumaine* vede în femee numaĭ o păpuşe vie, care să ştie să placă ochilor şi simţurilor bestiale ale bărbatuluĭ şi a căreĭ minte să nu se ocupe nicĭ-odată de altceva de cât de mode şi de spiritualele (?) cronicĭ ale superioruluĭ Claymoor!...

Dama din strada Clemenţeĭ susţine, că orĭ de câte orĭ s'a văzut în istoria monarchiilor o femee cu însuşirĭ superioare, acea femee era o greşală a natureĭ, un suflet de bărbat rătăcit într'un trup de femee, o excepţie miraculoasă.

Dar în sfârşit, să discuţĭ cu o *damă* chestiĭ de ştiinţă şi de femee, este întocmaĭ ca şi când aĭ discuta cu un orb pictura.

Ceea ce credem noĭ însă vrednic de a fi observat din articolul *Independenţeĭ*, este avertismentul şi pildele pe carĭ indirect *dama* le dă regineĭ Elisabeta.

„Carĭ calamităţĭ nu s'aŭ abătut „asupra popoarelor, de când (?) fe„meile se amestecă în politică? Şi „dacă eŭ *(dama)* caut exemple „foarte sus, dacă arăt greşalele co„mise pe tronurĭ, o fac pentru că „acolo găsesc dovezile cele maĭ iz„bitoare, învăţămintele cele maĭ „crude.

„Caterina de Medicis, cu tot spi„ritul sĕŭ superior, aduse Franţa la „două degete de peire prin geniul „sĕŭ de intrigă şi numaĭ uneĭ în„tâmplărĭ providenţiale datoreşte a„ceastă ţară faptul că n'a căzut cu „totul sub stăpânirea Spanieĭ.

„Tot o femee, *D-na de Pompa„dour*, furioasă de epigramele luĭ „Frederic-cel-mare; foarte măgulită „pe de altă parte de atenţiile deli„cate ale Caterineĭ din Rusia, aruncă „pe regalul sĕŭ amant într'o între„prindere, care trebui să sfârşească „prin rĕzboiul de şapte anĭ şi un „tratat umilitor pentru Franţa.

„Şi nu vedem maĭ aproape de „noĭ rolul fatal jucat de imprudenta „şi nenorocita împărătească Eugenia?

. . . .

„Când te gândeştĭ la urmările „grozave ale amesteculuĭ femeeĭ în „politică, *nu poţi să nu tremurĭ pen„tru viitor* şi să nu te mirĭ că ea „nu'şĭ înţelege maĭ bine starea so„cială.“

In rîndurile citate, găsim tot ce ne trebue nouă: 1) o dovadă că monarchia a fost de mult încă o nenorocire pentru popoare şi că această nenorocire se vede maĭ bine atuncĭ când o femee, nepregătită şi imorală, o conduce; 2) o lipsă complectă de un criteriu serios întru judecarea femeeĭ la ciocoiul care a scris articolul *dameĭ*, o ignoranţă crasă şi un simţ moral tocit la acelaş autor; 3) invidia şi ura unora dintre marele noastre cucoane din *high-life*, carĭ aŭ pus pe Bayarziĭ lor de la *Independenţa* să dea avertismente Regineĭ Elisabeta, pe care o compară cu D-na de Pompadour,—o simplă cocotă,—şi căreia îĭ daŭ a înţelege ca să se astîmpere cu propaganda pentru D-ra Văcăreccu, căcĭ... va fi rĕŭ de M. Sa.

Insfârşit, multe concluziĭ am putea noĭ trage din articolul *Independenţeĭ*, dacă n'am fi convinşĭ că cel care l-a scris nu s'a gândit la alt-ceva de cât de a da curs unuĭ complot de cocoane.

Detaliile articoluluĭ, insultele triviale şi imoralităţile adresate tuturor femeilor de către redactorul *dameĭ*, daŭ numaĭ dovadă de stima ce are el pentru cocoanele pe carĭ le serveşte şi de înalta sa cultură şi excelenta creştere ce a căpătat.

Ceea ce însă ne miră şi ne-a făcut să ne ocupăm de articolul acela, este faptul că D. G. Em. Lahovary, un dinastic *convins şi neclintit (?!)* a putut să lase ca în ziarul săŭ Regina să fie pusă alăturĭ cu D-na de Pampadour, o prostituată de rând.

Orĭ cât suntem noĭ de duşmanĭ dinastieĭ şi regalităţeĭ, n'am fi putut să insultăm în aşa chip o femee, chiar când ea este Regină şi nevasta luĭ Carol I.

D. G. Em Lahovary maĭ ales era dator să vorbească foarte reverenţios cu nevasta Regeluĭ, căruia se închină. N'a făcut-o; cu atât maĭ rĕŭ.

Noĭ denunţăm opinieĭ publice insulta adusă Regineĭ, precum şi complotul urzit de *dame* şi cocoane în contra M. Sale.

Dacă poporul român ţine la M. Sa, resbune-o; dacă nu, să nu sufere pe tron o.... D-nă de Pompadour.

Un republican bine crescut

TELEGRAME

BERNA, 27 Iunie. — Consiliul federal a convocat pentru 27 Iulie adunarea Federală spre a-'ĭ supune resultatul scrutinuluĭ popular de la 5 Iulie asupra revisuireĭ Constituţieĭ şi spre a discuta oare-carĭ chestiunĭ carĭ se leagă de această

POSEN, 28 Iunie. — Contele Michail Staten a fast asasinat noaptea trecută în trenul de la Varşovia la Petersburg. Furtul pare a fi mobilul crimeĭ al căruĭ autor a putut scăpa.

CHARLEROI, 27 Iunie. — Greva s'a sfârşit după o durată de 70 zile. 4500 de lucrătorĭ aŭ reluat azĭ lucrul.

??

Astă-zĭ, D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul” cu Nr. 118?

Care este aşezământul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'au capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

OVREII PĂMÂNTENI

O delegaţinne a colonieĭ israelite din Bucureştĭ, s'a prezentat la D. Lascar Catargiu pentru a'l întreba asupra intenţiunilor guvernuluĭ privitoare la mĕsurile propuse în Cameră în contra evreilor.

D. Catargiu 'ĭ-a asigurat că toate acele mĕsurĭ, cât şi altele carĭ se vor maĭ lua, vor fi îndreptate numaĭ pentru ca să împedice invaziunea evreilor expulsaţĭ din Rusia, invazie care ar fi nu numaĭ în dauna românilor, dar chiar şi a evreiler indigenĭ. D. Catargiu a maĭ adăogat că întru cât priveşte israeliţiĭ indigenĭ guvernul n'a luat nicĭ o mĕsură de ale schimba situaţiunea actuală.

Delegaţiuuea a exprimat mulţumirile sale D-luĭ Catargiu, pentru declaraţiunile acestea.

TRIPLA ALIANŢĂ

VIENA, 27 Iunie. — In timpul discuţiuneĭ bugetuluĭ de comerţ, ministrul Bacquehem a refuzat să comunice cuprinsul tractatuluĭ de comerţ cu Germania, de oare-ce acest tratat, nu este semnat încă, ci numaĭ parafat şi de oare-ce acest tratat trebue să servească de bază negocierilor, cu cele-lalte State.

Interesul Statuluĭ cere ca aceste negocierĭ să fie duse la un bun sfîrşit.

Situaţiunca economică a Europeĭ în 1892 interesează maĭ mult pe cele-l'alte ţărĭ decât pe Austro-Ungaria, care nu este silită de această situaţiune să înceapă negociările vamale; ci din propria sa voinţă ea a căutat să se aşeze alăturea cu alte State, carĭ cer, dar carĭ daŭ de asemenea garanţiĭ pentru ca comerţul internaţional să nu fie lăsat unuĭ viitor nesigur.

Bătaia din Camera Ungurească

BUDA-PESTA, 27 Iunie. — O şedinţă foarte sgomotoasă a fost ierĭ la Cameră. Extrema stângă voia să împedice pe contele Szapary de a vorbi. Preşedintele Camereĭ a trebuit să intervie de maĭ multe orĭ. Sgomotul era la culme când Contele de Szapary a susţinut că supremaţia comitatelor aŭ împedicat până acuma desvoltarea Ungarieĭ. Linişteа s'a restabilit cu mare muncă. Primul ministru continuând a zis că sarcina principală a guvernuluĭ este de a menţine echilibrul financiar şi de a executa reformele necesare.

Partidul guvernamental a primit discursul Conteluĭ Szapari cu ovaţiunĭ entusiaste.

Către funcţionariĭ Statuluĭ

Nu ne îndoim că funcţionariĭ noştri publicĭ, aŭ apreciat interesul ce *Adevĕrul* 'l poartă intereselor lor, precum şi solicitudinea ce are pentru tot ceea-ce se atinge de lucrul public. Eĭ aŭ putut vedea până acum, că tot ceea-ce ne-a fost adus la cunoştinţă, a avut un loc de onoare în coloanele ziaruluĭ, şi că am căutat, pe cât în putinţa noastră a stat, de a *biciui* relele ce ni s'aŭ semnalat, cum şi de a susţine cu tărie cauza funcţionarismuluĭ român.

Rugăm dar, pe funcţionariĭ publicĭ, maĭ cu seamă pe ceĭ inferiorĭ, carĭ pe de o parte aŭ nevoie de multe îmbunătăţirĭ în soarta lor, iar pe de altă parte aŭ dat în tot-d'auna dovezĭ că îĭ interesează cu mult maĭ mult de cât pe ceĭ superiorĭ lucrul public, să nu hesite de a ne aduce la cunoştinţă toate *pasurile* lor, precum şi toate *abusurile* şi *măsurile vĕtămătoare*, ce ar constata şi ar observa la departamentul unde îşĭ ecsercită funcţiunea; iar noĭ vom şti să ne facem pe deplin datoria pe care ne o inspiră iubirea de patrie interesul pentru lucrul public şi convingerea că drepturile funcţionarilor românĭ, azĭ călcate în picioare, aŭ nevoie să fie îmbrăţişate de presă.

Tot de o dată, luăm angagiamentul cel maĭ formal de a nu da pe faţă, nicĭ o dată şi în nicĭ o împrejurare, numele aceluĭ funcţionar care animat de un viu interes pentru cestiunile ce interesează statul şi gelos de drepturile sale, s'ar adresa nouă. Cu nicĭ un preţ nu vom declina rĕspunderea relelor ce vom denunţa opiniuneĭ publice şi pe care le vom biciui în coloanele *Adevĕruluĭ*, căcĭ ştim la câte neajunsurĭ şi persecuţiunĭ sunt expuşĭ, din partea superiorilor lor, funcţionariĭ demnĭ, inteligenţĭ şi inspiraţĭ de sentimentul bineluĭ public, sub actuala stare de lucrurĭ datorit lipseĭ de *stabilitate* în funcţiunile publice.

Argus.

Capul luĭ Lycinski

Când se va desvolta interpelarea D-luĭ G. Morţun contra *punereĭ la preţ a capuluĭ luĭ Lycinski*, adică contra reînfiinţăreĭ în mod pieziş a pedepseĭ cu moarte în România? Nu înţelegem indiferenţa Camereĭ deputaţilor în chestiunile cele importante, de Senat nu maĭ vorbim, căcĭ somnolenţa luĭ e cunoscută de la o margine la alta a ţăreĭ.

Se va amâna oare până la tómnă această interpelare, adică după ce vre-un vênător de oamenĭ, atras de efectul magic al banilor, va împuşca pe bandit?

Bătaia şi tortura în Armată*)

VIII

Dacă am ajuns cu armata, că militarismul e detestat de toţĭ, dacă strigătele victimelor torturate umplu văzduhul cu vaere lungĭ şi jalnice, vina e a partidelor noastre politice, care după vremurĭ s'aŭ perindat pe la putere. Şi aicĭ cu drept cuvînt li se poate pune întrebarea: „ce aţĭ făcut pentru armată?“ Nu regimente, echipage şi flamurĭ, dar ce aţĭ făcut pentru moralul armateĭ? Ce aţĭ făcut ca ţerănimea să nu fie ruinată fiziceşte şi moraliceşte prin bătăile şi torturile din armată? Nimica! Da, aţĭ făcut ceva, aţĭ făcut mulţime de ofiţerĭ şi generalĭ cu trese late! Aţĭ comandat multe arme pentru ucis aţĭ făcut multă îmbrăcăminte (de şi în privinţa asta sunt multe de zis), aţĭ votat multe credite, maĭ multe chiar de cât pentru orĭ-care altă instituţie din Stat. Iată ce aţĭ făcut! Dar pentru a stârpi degradările, bătăile, torturele, nimica, nicĭ nu v'aţĭ bătut capul. Când s'aŭ dat pe faţă torturile şi abuzurile, aţĭ început a striga că se atacă cele sfinte. Pentru voĭ partide istorice, căcĭ la voĭ mĕ adresez, armata poartă un caracter divin, este învăluită într'un nimb unde nu se poate pătrunde, şi semeţul care ar încerca să pătrundă în interior, ar comite un sacrilegiŭ! Insă spiritul modern de analiză, de critică şi de adevĕr nu admite asemenea prevenţiunĭ copilăreştĭ, asemenea superstiţiĭ şi îndrâzneşte a călca chiar în sanctuarul sfînt al armateĭ şi a arĕta mocirla de acolo. Şi aceste partide istorice, iubesc grozav militarismul. Maĭ mult chiar, aŭ ajuns cu iubirea până acolo în cât cine atacă militarismul pentru dênşiĭ atacă armata în sine.

Eĭ nu înţeleg că tendinţa societăţeĭ moderne este de a face să dispară de o cam dată numaĭ militarismul aşa de dăunător, nu încă şi armata; căcĭ iată Elveţia, o ţară unde este armată fără a fi militarism. Şi tocmaĭ contra militarismuluĭ strigă toate vocile. Bătaia şi tortura fac parte din tactica militarismuluĭ.

Eĭ bine, partidele istorice n'aŭ luat nicĭ o mĕsură pentru stârpirea acestor rele, cu toate că ştiŭ de existenţa lor în armată, şi cauza e că iubesc militarismul, cu toate urmările luĭ funeste.

Poate credeţĭ că junimiştiĭ partid noŭ (!) fac vre o deosebire între armată şi militarism? Aŭ luat vre-o mĕsură? Vĕ înşelaţĭ. Intâiŭ că junimiştiĭ aŭ maĭ multe elemente istorice între dânşiĭ de cât elemente nouĭ, apoĭ D-l Carp care reprezintă incarnaţia junimistă în materie politică, vorbeşte de militarism cu acelaşĭ respect ridicul ca şi partidele istorice. D. Carp spune să ne găndim necontenit la armată să o facem puternică, să o permanetizăm, să-ĭ votăm credite de milioane, să o echipăm să-ĭ dăm arme, dar de viaţa de cazarmă permanetizată puţin ne pasă. Şi dacă în cazărmĭ e infernul modern, şi dacă brutalitatea stăpâneşte miĭ de fiĭ aĭ ţĕriĭ, şi dacă ţĕraniĭ degenerează, apoĭ de asta puţin ne pasă, bine că strălucesc nasturiĭ şi armele. Aşa sunt junimiştiĭ în tot-d'a-una s'aŭ afirmat că vor creşterea militarismuluĭ.

Singurele partide care s'aŭ ocupat maĭ serios de grozăviile din armată sunt partidele radical şi socialist, precum şi republicaniĭ representaţĭ prin *Adevĕrul*, adevĕrate partide noĭ. Cel întâiŭ ş'a înscris în program între alte puncte privitoare la armată şi reducerea termenuluĭ de serviciŭ, şi cel al doilea şi al treilea desfiinţarea cu totul a armateĭ permanente şi înarmarea poporuluĭ. Dar fiind-că aceste soluţiĭ nu formează încă obiectul unor agitaţiĭ zilnice ambele partide nu s'aŭ oprit de a înfiera cum se

*) Vezĭ No. 844, 847, 862, 864, 865 şi 867 870 din 2, 5, 22, 23 24 26 şi 28 Iunie

cuvine bătaia și tortura în armată, și a condamna militarismul.

Ast-fel fiind lucrurile noi credem că trebue să se pue odată căpăt acestei stări insuportabile.

Bătaia și tortura în armată e o chestie gravă și ca atare nu se poate prelungi la infinit trebue o soluție mai urgentă.

Eduard Dioghenide

Sinuciderea de la Camera Austriacă

VIENA, 27 Iunie. — Pe la 4 ore, în timpul ședinței Camerei, un om bine îmbrăcat a părăsit galeria și a venit la intrarea sălei de deliberare, unde s'a sinucis cu un foc de revolver. Emoțiunea a fost foarte mare la Cameră.

Acest om este acelaș care a remis acum câți-va ani o petițiune în contra casei Rothschild și a procurorului Goldschmidt în privința unui proces; el avea la dênsul un pamflet, care tratează despre aceașĭ materie. Se crede că era un nebun.

Externatul din Iași

Expoziția de lucru și producțiunea musicală.

Duminică în 23 a. c. ora 2 p. m, salele esternatului secondar de fete eraŭ frumos decorate, căcĭ părinții și mai toți doritorii de creștere. educațiune și instrucțiune a femeei Române, eraŭ înștiințați că în acea zi copilele acelei școli vor arăta lucrul de mână ca produs al anului școlar 1890-91 sub conducerea profesoarelor D-na Găvănescu la clasele I și II divizionară și D-ra Caton la cele 5 clase ale externatului. Cu această ocasiune profesorul de muzica vocală D-l Dimitri Ionescu, cunoscut și apreciat atât de bine de publicul Ieșan, autorul popularei bucăți de muzică „Brâul Popei" a avut frumoasa idee de a da și o producțiune musicală.

După cum am spus mai sus un cor din elevele școalei, vestește deschiderea serbărei.

Regret că nu s'a făcut un program special al serbărei, aș fi fost înlesnit în această scurtă dare de seamă; voiŭ menționa numai acele părți cari mi-aŭ rămas mai bine imprimate în memorie.

Elevele clasei I aŭ esecutat hora „Grădina copiilor" cuvinte de D-l Iacob Cerchez și muzica de însuși dirijorul corului și profesorul de muzică al școalei D-l D. Ionescu.

Elevele claselor II, III și IV aŭ esecutat mai multe coruri dintre sare: *Imn Național* de D. Gav. Muzicescu. *Doamne păzește pe România* cor aranjat de Cart. *Simtome de amorțire. Ori când vom da seama. Dueto din Norma. Ca o zi de primăvară.*

S'a esecutat și câte-va soluri în care aŭ escelat D-ra *Popescu* în stela confidentei D-ra *Placa* Pietà Signore de stradela, D-ra *Argenti* Ce te legini codrule. Apoi D-ra *Popescu* și *Argenti* Cavatina din Figaro, aranjat pentru două voci de D. Ionescu.

In genere verbind toate bucățile aŭ fost bine esecutate. Pe fețele tuturor asistenților era zugrăvită mulțumirea ce lasa o bucată de muzică bine cântată ce-'ți gâdilă acele sentimente pe cari nu le poți manifesta de cât prin un frenetic aplaus. Multă laudă acestor eleve, vlăstări din tulpina neamului Român, frați buni cu Italienii copii resfățați ai musicei, onoare profesorului Dimitri Ionescu care a știut să cultive până la așa grad talentele ce a găsit în elevele sale. Recunoștință D-nei Maria Xenopol directoarea școalei care sub părinteasca sa îngrijire Externatul secundar de fete din Iași este o școală de primul rang.

Afară de bucăți musicale elevele aŭ mai declamat și câte va poezii, între care voiŭ menționa:

D-ra *Hociung* cl. V. „Vatra rece" de Eminescu.

D-ra *Moțoc* cl. V. „Țiganul și curcanul" anecdotă de Speranță, și „Lui Eminescu" de Vlahuță.

Drăgălașa D-ră *Anastasescu* din cl. III „Russu la țară" anecdotă de Speranță.

Drăgălașa D-ră Savul Maria, fiica stimatului nostru concetățean Savul, inginer hidraulic „Cânele și Cățelul" de Grigore Alexandrescu.

D-na Maria Xenopol, directoara școalei, a ținut un discurs plin de sfaturi bune pentru elevele absolvente ale acestui externat. Regret că nu am putut căpăta întreg discursul, voiŭ da pe cât memoria mĕ ajută, părțile lui mai esențiale.

Iubitele mele copile! A sosit timpul pentru voi să părăsiți această școală, în care ați petrecut cei mai frumoși ani ai tinereței voastre, întrebuințați spre a vĕ pregăti viitorul, spre a vĕ pregăti pentru lupta cea mare a vieței în care aveți a intra. Intreg corpul profesoral, cât și eŭ în parte ne-am silit a vĕ însufla iubirea de muncă, fără de care nu se poate ajunge la nimic în această lume și voi iubite copile, ați îmbrățișat exemplul și sfaturile noastre.

Astă-zi, eșiți cu onoare din școala ce v'a adăpostit, parte pentru a vĕ reîntoarce în sînul familiei voastre, parte pentru a continua studiile mai departe.

Ori unde vĕ veți duce, ori ce ați ajunge prin sirguința voastră, amintiți-vĕ că fără o purtare exemplară, nici o-dată nu veți putea deveni femei desăvîrșite, mume de familii exemplare.

De aceea să vĕ inspirați tot-d'a-una de ideia datoriei, să o aveți pururea înaintea ochilor în relațiunile voastre cu lumea ce vĕ înconjoară. Păziți-vĕ de apucăturile rele, de clevetire și iscodiri mincinoase pe socoteala aceiora ce nu se ripesc de inima voastră. Acestea înegresc conștiința și o face să se rușineze de dênsa însăși.

Cultura minții a'ți dobêndit'o pe cât se poate în școală, să vĕ dați silință a complecta pe aceea a inimei numai începută în școală, și pe care în viața cea mare trebue să o desĕvêrșiți.

Mergeți dar, iubite copile, acolo unde soarta vĕ chiamă, dar nu uitați nici școala în care v'ați format mintea, nici pe acele care aŭ contribuit la cultura voastră.

Dupe ce D-na Xenopol și-a ținut discursul sĕŭ, corul elevelor prin un cor bine executat ne-a făcut cunoscut că solemnitatea era terminată.

După ce ne-am preumblat prin domeniile imagiuațiunei, muzică declamațiune, ne-a mai rĕmas realul, foarte practic, unde aurul tace și ochiul are locul de căpetenie este vorba de *Lucru de mână.*

In două sale mari, era aranjat produsul lucrului cu mâna ale elevilor din esternatul secondar și a divizionărei până astă-zi numai cu două clase.

In prima sală la intrare în stânga era numai lucrul esternatului, profesoara de lucru D-ra Caton. In a doua sală, în fund la dreapta era espus lucrul divizionărei, profesoară D-na Găvănescu, soția stimatului profesor universitar D. I. Găvănescu.

In prima sală, la intrare chiar, m'a frapat un ecran, catifea grena, brodat în fir și mătăsuri, e o adevĕrată lucrare de artă, unde răbdarea și gustul merită toată atențiunea. Acest ecran ce ar putea orna cel mai elegant salon e lucrat de D-șoara Elena Petrovici, elevă în clasa III. Cercetând, am aflat că e fiica polițaiului din Mihăileni, Gh. Petrovici, elevă bună, sirguitoare, modestă și cu mare talente, pentru cusutura finăși brodărie de lux. Tot de D-ra Petrovici am mai vĕzut lucrat două perne deasemene brodate pe catifea, în fir și mătăsuri.

D-ra *Elenă Mădarjac* a espus mai multe bucăți de broderii fine, albe. D-ra *Botez* și *Bucicov* cusuturi frumoase naționale. D-ra Vivoschi, cusuturi în camva. D-ra *Fotino* și *Nanu* cusutură fină și broderii pe batistă.

In a doua sală rezervată pentru expoziția lucrului de mână a divizionărei, am putut observa: D-ra *Cucescu Eleonora* ghiujiure perfecte și prea frumoase. D-ra *Popovici Elena*, ghiujiure fine aplicate pe mătase. D-ra Ursu Anastasia, broderii pe catifea cu lânuri. D-ra Placa, broderii pe mătase; și alte multe bucăți lucrate prea frumos care îmi scapă din minte.

D-na Găvănescu numai cu cl. I și II a divizionării din esternat a putut produce mai atât lucru cât a produs esternatul cu cele 5 clase ale sale, unele bucăți aproape la perfecție. Când vedem niște copile cu unul saŭ doi ani de studii secondare că se pun în rînd cu cele din clasa a 5, aceasta ne îndrituește pe noi a declara sus și tare că profesoara acelora e o bună profesoară, o pricepută maistră, că esternatul se poate mândri cu o asemenea profesoară. Ii adresăm sincerile noastre felicitări că a reușit pe deplin.

C. Troscot.

CRONICA

Drepturile femeilor

Femeile, de la o vreme,
Cu moi și voluptoase piepturi,
Vor în politică să aibă
Ca și bărbații noștri drepturi.

—x—

Prin graiŭ, prin scris și prin ședințe
Avântul lor puternic sboară,
Și spun că 'n chestii sociale
Femeia e superioară!

—x—

Vr'o câte-va femei, deunăzi,
Prinzându-mĕ într'un salon,
M'aŭ întrebat pripit, nervoase,
Să le declar de aŭ..... rezon.

—x—

Eŭ le-am rĕspuns că nu daŭ drepturi,—
De-or vrea chiar lumea s'o restoarne,—
De cât bărbaților, în voie,
Intr'una să le puie... coarne!

Tradem.

INFORMAȚIUNI

In urma rezoluțiunei luate de membrii partidului conservator spre a se da direcția partidului D-lui Lascar Catargiu un consiliu de miniștrii s'a ținut aseară, fără a se lua vr'o diciziune definitivă. Un noŭ consiliŭ se va ține astăzi.

—✱—

Constituționalul spune că D-nii general Florescu și G. Vernescu, aŭ lucrat pentru respingerea pensiunei D-nei Olga Mavrogheni la Senat.

Despre D. Vernescu nu știm; dar despre generalul Florescu putem afirma cu siguranță că a făcut o propagandă fățișă, foarte activă, în contra pensiunei D-nei Mavrogheni.

—x—

Ni se scrie din Slănicul-Prahova, cum că niște indivizi aŭ rĕspândit sgomotul că, acolo ar bântui angina.

Doctorul județului, sub-prefectul și primarul orașului asistați și de doctorul Margulius aŭ constat, prin proces-verbal, nu numai că nu este angină, dar nici un fel de boale, și că starea sanitară a populației este perfectă.

Indivizii cari aŭ avut nesocotința a rĕspândi acest sgomot rĕŭ făcĕtor, mai ales pentru suferinzii cari aŭ avut și aŭ nevoie de băile Slănicului, aŭ fost dați judecăței.

—✱—

Direcția telegrafelor a înșirat de mai mult timp o mulțime de stîlpi și sîrme pentru telefoane. Suntem curioși a ști când va începe funcționarea lor? Dupe ce or putrezi stîlpii saŭ dupe ce o pleca din capul acelui serviciŭ ilustrul August?

—✱—

In noaptea de 20—21 Iunie s'a furat din biuroul gărei Slobozia casa cu bani, în care dupe declarația șefului gărei avea 4,000 lei.

S'a trimes două escadroane de roșiori în urmărirea autorilor; hoții s'aŭ introdus în biuroŭ prin ușa de din dos ce corespunde în biuroul stației.

De și un servitor al stației a fost dejurnă, dar el a declarat că n'a simțit când s'a săvîrșit furtul.

Sunt indicii grave contra a patru indivizi cu reputație rea.

Casa de bani nu s'a găsit încă și faptul nu e mărturisit de inculpați.

—✱—

D. Naumescu va rĕmâne tot ajutor de Primar, de oare-ce consiliul comunal a votat eri că D. I. Romniceanu să ție locul D-lui Pache.

—✱—

Camera a votat ieri bugetul cultelor, bugetul rĕsboiului, legea bugetară, bugetul casei dotațiunei oastei, al casei pensiunilor militare, al tîrgului de rîmători de la Severin, al tîrgului de vite de la Constanța, câte-va credite și recunoașterea de persoană juridică a fundațiunei universitare Carol I.

Pentru o Cameră conservatoare, aceasta nu e prea mult.

—✱—

Astă-zi se va decide de către parchet împreună cu D-nii judecători de instrucție, dacă D-l Strat trebuie să fie depus la Văcărești saŭ să fie liberat pe garanție.

D. Victor Leca nu poate fi chemat la parchet de oare-ce se află tot bolnav în pat.

—✱—

Din Iași ni se comunică următoarele:

D. sub-prefect Ciurea, al plasei Codru, județul Iași, domiciliat la Socola, are un vizitiŭ numit Ion Tataru care i-a trăznit în minte ca în noaptea de 1 Mai a. c. să dea foc la gardul ce îngrădește casele D-lui Nicu Dobrovici, proprietar.

Acest vizitiŭ dovedit că el a dat foc, șade nesupărat de nimeni și D. sub-prefect nu gândește a'și face datoria și al da pe mâna justiției.

Halal sub-prefect.

—✱—

In sfîrșit grație stăruințelor D-lui Sotirescu, primarul orașului Tulcea, gimnaziul d'acolo a fost trecut în bugetul Statului.

Felicitările noastre Tulcenilor pentru fericirea ce aŭ d'a avea un atât de patriot primar.

—✱—

Baroul din Capitală a admis pe D-ra Bilcescu printre membrii sĕi, acordându'i dreptul d'a pleda înaintea tuturor instanțelor judecătorești.

—✱—

Un vechiŭ abonat al ziarului nostru ne scrie că la băile din Govora s'aŭ făcut oare-care îmbunătățiri, care lipseaŭ anii trecuți, privitoare la bunul traiŭ al vizitatorilor. D-sa însă ne relatează un fapt foarte dăunător pentru stat și asupra căreia atragem atențiunea ministrului de domenii.

In acea localitate, se află un izvor de petroleŭ, din care, statul ar putea extrage beneficii însemnate. Ministrul respectiv însă l-a dat în antrepriză, pe timp mărginit, unui neamț anume Clauss. Acesta în unire cu șeful Băilor, care este un evreŭ, se zice că fac împreună un gheșeft strașnic, iar socotelile acestei exploatări le fac dupe cum le convin lor mai bine.

D-l ministru al domeniilor știe ceva despre aceasta? Ori... politica nu'i permite timp?!...

—✱—

La catedra pentru dreptul constituțional a școalei comerciale din Craiova, a fost numit D. I. Peruianu, unul din simpaticii și distinșii avocați ai baroului din acel oraș.

—✱—

Relativ la onorurile ce se pregătesc a se face cu ocasia înmormântărei lui M Kogălniceanu, *Unirea Liberală* află că clubul național-liberal din Iași, întrunindu-se, a luat, până acum, următoarele dispozițiuni:

S'a numit o delegațiune cu însărcinarea de a exprima familiei sentimentele de condoleanță. In această comisiune aŭ fost numiți d-nii Andrei Vizanti, St. Șendrea, Nicu Gane, Aron Densușanu. Anton Suciu, Al. Velciu, C. Climescu, N. Giurgeanu, Const. Lepădatu, Th. Mândru și At. At. Ghiorghiu.

Asemenea s'a mai numit o comisiune cu însărcinarea de a merge la frontieră întru întîmpinarea rămășițelor ilustrului defunct Fac parte din această comisiune toți d-nii deputați și senatori cari sunt membri ai clubului, cum și următoarele persoane: Gr. Buicliu, V. Dimitriu, At. At. Gheorgiu, Ioan Micu, I. Ornescu, C. N. Paraschivescu, M. D. Sipsomo, A. Suciu, Spiridon Neculau, Gh. Tacu, Gh. Vizanti, Al. D. Xenopol, P. Zamfirescu, C. Zira, Gh. Scorțescu, Al. Velciu, Th. Măndru, Gh. Costandachi, Aron Densușeanu, C. Lepădatu, Dr. L. Cozmovici, M. C. Stihi, P. Manjirov, D. Haralamb și N. Giurgeanu.

In fine s'a decis a se ruga pe D. Andrei Vizanti a ținea, la înmormêntare, un discurs din partea clubului național-liberal din Iași.

—✱—

Pentru toamnă se anunță apariținea mai multor volume literare. Intre cele pe care le-am anunțat într'unul din No. trecute ale ziarului, mai aflăm altele două: *Al doilea volum* de *Anecdote* de Th. D. Speranță; și un volum de *Tipuri și Nuvele* de D. Mihail Demetrescu, fost revizor școlar și publicist.

—✱—

In privința înecatului de la bazinul băilor Eforiei, la autopsia făcută de medicul legist al Parchetului, s'a constatat că moartea 'i-a provenit dintr'n sincopă.

—✱—

Noua Direcție a tramvayului va pune în circulație peste 15 zile și linia Teilor-Bariera Rahovei care este aproape gata.

—✱—

S'a condus secții 27 Gregorie Gavrilă de fel din comuna Bălării, județul Vlașca că s'a introdus pe o fereastră în pivnița prăvăliei cu No. 107 din calea Rahovei de unde intrând în prăvălie a spart teșgheaua și a furat 580 lei și eșind afară a fost prins de sergentul cu No. 677.

—✱—

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL" (166)

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

XI

Judecata lui Dumnezeŭ

Ideile lui se învârteaŭ ca o morișcă.

Acum el regreta moartea lui Vaunoise cu care făcuse atâtea partii împreună, era o legătură.

Dar rĕul era fără remediŭ.

Trebuia să-și ia partea sa. Ceia ce s'a făcut, e făcut. E frumos să fii doctor dar să învii oamenii nu se poate.

Majorul nu gîndise măcar de ai scoate sabia din piept.

La ce bun!

Lovitura era mortală.

Totuși trebuia să-l ridice și să nu-l lasa în prada vulturilor.

Contele mort, totul era sfârșit între dânșii.

Atunci el chemă pe Estagnou.

— Hei amicule, făcu el, aveți de sigur un primar în țară.

— Negreșit, Escelență.

Bearnezii sunt foarte politicoși pentru turiștii milionari.

Campayrol flatat, salută.

— Amicul nostru bietul Vaunoise fiind mort, zise el, este treaba primarului de a procede la înmormântare.

Estagnou își ciugulea bărbia cu hezitare.

— Eu nu știu dacă alcadul murmură el.

— A, da alcadul.... făcu Campayrol. Noi suntem în Ispania uitasem. Și unde este alcadul?

— E departe, declară ciobanul.

— Aveți hârtie.

— Dar știu că aice nui casă de sălbateci.

— Dămi.

Servitoarea se mândrea.

Hârtie, condee, cerneală, eraŭ unelte puțin cunoscute pe acolo

Dar scotocindu-se totul din camera stăpînului se găsi, și atunci majorul scrise cu frumoasă lui mână de odinoară liniile următoare:

„Doctorul Campayrol, domiciliat la Paris, strada Montaigne, are onoarea de a preveni pe d. alcad al Penei că în astă dimineață 25 Iulie, la 5 oare de dimineață, după un duel urmat între un american cu numele Georges Davidson și Contele Filip de Vaunoise, locuind la Paris, în otelul său, strada Francisc I, acest din urmă a fost ucis de o lovitură de sabie în piept.

„Subsemnatul care asista părțile în calitate de medic dă avisul onorabilului alcad ca să ia măsuri ca să ridice cadavrul din locul de luptă.

„Acest loc se numește al Calvarului.

„Familia contelui este foarte bogată și va achita cheltuelile care 'i vor fi reclamate.

„In consecință, eŭ semnez, prezentênd omagiile mele d-lui alcade.

„Eusebe Campayrol, D. M. P."

Majorul, această latorie împlinită saŭ mai degrabă evitată, scoase un suspin de ușurare.

— Uf, făcu el, iată ce-mi părea destul de curat redijat.

El se adresă la slugi, îndoi hârtia asupra căreia puse un Ludovic.

— Se va putea duce scrisoarea mea la acest bun alcad? întrebă el.

— Negreșit, Excelență.

— Când?

— De îndată ce stĕpânul Jose se va întoarce, saŭ ori care din servitorii săi.

— Unde sînt ei?

— In munți.

— Pentru mult timp.

Sluga dădu capul.

— Nu știu, zise ea.

— In tot cazul eŭ pot pleca, reluă el, dar mi-ar trebui un călăuz.

Amândouă fetele designară împreună pe cioban.

— Cu dînsul nu veți rătăci, e un om sigur.

— Majorul se scărpina la ureche.

— Sigur? Nu'i prea venea la socoteală dar n'avea ce face.

— Fie, zise el.

Făcu un semn lui Estaguou.

— Bravul meŭ!

— Excelență.

— Cunoasteți țara?

— Fără mine, noaptea asta v'ați fi culcat în munți și nu e sănătos pentru vârsta voastră.

Majorul își umplu un pahar de vin de Ispania și-l goli pe jumătate.

El voia să se scape din acest han care era plin noaptea și gol ziua..

— Haidem, să mergem, zise omului său.

Savin își umplu buzunarile cu provizii.

Campayrol se puse greoi pe șea, dădu cu generozitate bacșișuri la fiecare servitoare și plecă precedat de Estagnou și urmat de Savin care închipa marșul:

Abea mica trupă era într'un desiș de brazi, la 300 metri, și se arătă un om care sufla dintr'un corn enorm și al căruia sunet trebuia să se audă foarte departe.

Indată, i se respunseră de alte cornete și zgomotul se depărta repercutându-se dintr'o parte în alta până ce s'a stins în depărtare.

Campayrol asoultă și se opri mirat.

— Ce este? întrebă.

— Un oare care rond de vameși circulaŭ prin împrejurimi, (asigurîndul și arătându'i totul în roz.)

Ducesa moartă, fidela sa Maddalena nenorocită în ghiarele lui Boissy, copii pierduți, despoeați; Giovana culcată pe petrele Morgei, tatăl dezesperat, mama în doliu, 20 de ani de mizerie și lacrimi pentru ceialalți și în fine acest Vaunoise, complicele său, ucis!

Vaunoise zisese cuvêntul: Istorie veche! Fantasmagorie a trecutului! Miraj uitat unde flotaŭ capetele pale a victimilor sale.

Acum înotă în aur.

Vaunoise! Un imbecil care se lăsase înșelat ca un prost. Atât mai rĕŭ pentru dânsul! Trebue să fie cine-va în adevĕr stupid pentru ași juca viața pe o carte rea.

Duelul, prostie!

Aceste eraŭ gândurile carei treceaŭ prin minte când deodată simți o lovitură ușoară.

(Va urma)

Examenile de bacalaureat aŭ început de ierĭ.

—✱—

Femeeia Maria Stamatin condamnată de curtea cu juraţĭ din capitală la 1 an închisoare că prin mijloace de avort a cauzat moartea uneĭ doamne din Târgovişte a fost internată la penitenciarul Plătăreştĭ.

—✱—

In curând va apare *Ştiinţa Armelor*, de M. Elian de la Gruia, un frumos volum ilustrat cu peste 60 de pravurĭ în text şi numeroase vignete, care se zice că va fi o scriere cu desăvârşire complectă coprinzând tot ce se referă la arme, scrimă şi duel.

—✱—

La secţia 45 se află o copilă ca de 2 anĭ găsită rătăcită pe stradă.

—✱—

Societatea generală a funcţionarilor comercialĭ din România, secţiunea centrală, face următorul apel către onor. D-nĭ patronĭ şi funcţionarĭ comercialĭ din ţară:

Lupta energică întreprinsă de comercianţĭ şi de cele 12 secţiunĭ ale Societăţiĭ funcţionarilor comercialĭ din ţară este o dovadă puternică că *Repausul de Duminică* trebue să fie recunoscut de orĭ şi ce om de bine.

Azĭ când Preşedintele Camereĭ promite a stătui în chestiunea aceasta;

când majoritatea Deputaţilor şi Senatorilor recunosc de dreaptă cererea noastră;

când Guvernul se arată favorabil Repauzuluĭ de Duminecă trebue să ne îndoim forţele noastre, lucrând pe calea apucată pentru a putea obţine de urgenţă Repauzul de Duminică. Tot Comerciul şi Industria este învitat a lua parte la **marea întrunire publică** a celor 12 secţiunĭ ale Societăţeĭ funcţionarilor comercialĭ care va avea loc *Duminecă 30 Iunie 1891 orele 5 p. m.* în sala Oesterreicher, intrarea Cismigiŭ prin str. Brezoianu vis-a-vis de Tipografia Thoma Basilescu *(Adevĕrul)*. Maĭ mulţĭ D-nĭ Deputaţĭ şi Senatorĭ vor asista la acea întrunire.

—✱—

Anunţăm cu plăcere căsătoria D-şoareĭ Florica Teodorescu cu D. Marin Dobrescu.

Felicitările noastre viitorilor soţĭ urându-le deplină fericire. Căsătoria se va face Duminică 31 curent în biserica Sf. Neculae-Şelarĭ la 9 ore seara.

—✱—

ALBERT BIDET

LILIACUL ALB

Intr'un modest apartament situat la al patrulea etaj al uneĭ case din Strada Leval, locuia de câţĭ-va anĭ, o femee de o vîrstă oare-care, care se numea D-na Vidal. Bogată altă-dată, dar în urma unor pierderĭ se găsea într'o stare de lipsă aproape complectă. Cu toate acestea, viaţa pentru ea nu era fără fericire, pentru că trăia în mijlocul celor doĭ copiĭ aĭ sĕĭ: o fată pe care o chema Laurenţa, şi un băiat Iulian Grant, pe care îl considera ca pe copilul sĕŭ, dar care nu era de cât un orfan adoptat.

Iată istoria acestuĭ băiat:

Pe timpul revoluţiuneĭ, atuncĭ când trupele de la Versailles eraŭ victorioase în Paris, o vecină a D-neĭ Vidal, apăru într'o zĭ la ea, agitată şi desperată; ea ţinea de mână un băieţel şi'l aduce să'l încredinţeze bunătăţeĭ curagioaseĭ doamne, şi plecă să întâlnească pe bărbatul sĕŭ care se bătea la baricade. Pacea să semnă, resboiul civil se potoli, aceia care era mama miculuĭ Iulian nu se maĭ arătă; de bărbatul sĕŭ n'a maĭ fost vorbă; se crezu că fusese omorîţĭ amândoĭ în mulţime, de atuncĭ şi copilul crezut orfan, remase în sarcina D-neĭ Vidal, care de bunăvoe n'ar fi vrut a se despărţi de loc de el. Laurenţa avea doĭ anĭ, când Iulian i-a fost prezentat ca frate. Amândoĭ copiiĭ, băiatul maĭ mare cu câţĭ-va anĭ de cât fetiţa, crescură unul lângă altul, iubindu-se în fie-care zĭ maĭ mult şi D-na Vidal într'un vis de mamă, îĭ privea cu emoţiune, formând poate o speranţă secretă în privinţa viitoruluĭ lor comun. Nu era peste putinţă ca o căsătorie să încorporeze această idilă a celor două inimĭ june, carĭ aŭ învăţat a se cunoaşte şi cum Laurenţa negreşit era fără sprijin şi nu lăsa mameĭ sale de cât grija de adăpostul sĕŭ viitor, era natural că D-na Vidal să se gândească la Iulian pentru a fi protectorul ficeĭ sale. Ea a dat copiluluĭ o instrucţie atât de complectă pe cât i-a permis situaţiunea sa mediocră. Foarte inteligent şi foarte lucrător. Iulian profită repede de lecţiile ce i se dedea. Desemnul părea că este studiul sĕŭ maĭ preferat; el se lăsa cu un fel de pasiune, provocând admiraţiunea profesorilor sĕĭ, şi când la doĭ-spre-zece anĭ, D-na Vidal se decise a'l aşeza la studiŭ pentru a avea în mâinile sale o meserie şi'l întrebă profesia pe care o voeşte, el declară că vrea să fie sculptor.

Mama sa adoptivă nu'l contrariă de loc şi Iulian intră ast-fel la un sculptor, care imita figurile în sticlă şi în ceară. Acest debut, evident că nu era strălucit. Cu toate acestea patronul sĕŭ nu întârzia a fi atras prin rarele facultăţĭ ce arăta copilul. Acest industriaş era un om cinstit, remase uimit, se gândi şi înţelese că Iulian avea inima unuĭ artist adevĕrat şi întâlnind pe ilustrul sculptor Guerra, pentru care modela adesea, îĭ vorbi în termenĭ foarte călduroşĭ de elevul sĕŭ. Profesorul consimţi să vie la atelierul unde lucra Iulian; fără ca copilul să aibă cunoştinţă de vizita sa, el îl observă şi declară că Iulian într'adevĕr posedă toate calităţile unuĭ artist.

— Dacă aĭ voi să trimeţĭ la mine pe acest micuţ de treĭ orĭ pe septămână, zicea el modelaruluĭ, aş face ceva din el.

Bunul om consimţind, Iulian începu, cu o bucurie care ar fi greŭ de descris, să lucreze sub direcţiunea luĭ Guerra.

Progresele miculuĭ sculptor fură uimitoare. Profesorul sĕŭ, în fie-care zi îl vedea crescând în amorul sculptureĭ şi se interesă de el serios.

Şi după consiliile luĭ Guerra 'l decise a trimite la expoziţia anuală din Paris prima operă a sa: *Castitatea*, el fu aclamat de toţĭ.

Castitatea, era într'adevĕr reproducerea exactă a trăsurilor Laurenţeĭ, pe care Julian o iubea ca pe o soră.

Ceĭ doĭ tinerĭ se iubeaŭ fräţeşte. Dar ce trebuia să se întâmple nu întârzie. Laurenţa simţi în scurt timp pentru Julian, în faţa probelor de admirare ce 'ĭ venea din toate părţile, un sentiment foarte tare, maĭ mare şi maĭ puţin definit în sufletul eĭ.

Ea îl iubea inconştient, aşa cum iubeşte orĭ-ce fată în aurora vieţeĭ sale. Din parte-ĭ Julian prins de un fel de simpatie pasionată, ardentă, pentru această copilă, care emoţionată amesteca vocea sa şi aplauzele sale în aplauzele şi vocea publiculuĭ, şi din această schimbare involuntară al gândurilor lor se născu între eĭ o apropiere maĭ tare, maĭ umană şi maĭ neschimbătoare. Cu toate acestea nicĭ o mărturisire nu scapă de pe buzele lor, şi continuă a trăi unul lângă altul în afecţiunea lor mută.

Graţie avereĭ care negreşit surâdea luĭ Julian, interiorul familieĭ Vidal, aşa săracă altă-dată avea acum o aparenţă de veselie.

Laurenţa de câte-va zile da lecţiĭ de piano care, fiind plătite, forma o sumă folositoare la buna întreţinere a caseĭ; în favoarea premiilor ce se făcea luĭ Julian, în lumea parisiană, ea putu reuşi a fi admisă în câte-va familiĭ bogate, căria 'ĭ confia educaţiunea musicală a ficelor lor, marĭ şi micĭ. Printre cele d'intâiŭ erea Odette Guerra, fica ilustruluĭ profesor.

Intr'o zi, când Laurenţa eşia ia se duse la Odette, D-na Vidal rĕmase singură, faţa i se întristase şi o lacrimă reţinută mult timp, curse pe obrazul sĕŭ. Carĭ puteaŭ să fie gândurile sale? Carĭ puteaŭ să fie temerile, îngrijirile, carĭ în fericirea sa asigurată, venea să o turbure?

Gândurile sale, temerile sale eraŭ naturale. D-na Vidal, a căruĭ inimă de mamă veghia şi ghicea, se gândea la Laurenţa şi la Julien.

Ea nu putea să nu observe amorul naiv al ficeĭ sale pentru tênĕr, şi cum altă dată, ea însă-şĭ fondase speranţe pe o legătură maĭ scumpă, care ar uni pentru tot-d'auna pe ceĭ doĭ copiĭ, ea compara aproape cu durere situaţia luĭ Julian cu aceea a Laurenţeĭ, şi zicea că a fost nebună când a îndrăsnit să vază în fiul eĭ adoptiv un soţ pentru fica sa. Această căsătorie nu se va face nicĭ o dată. Laurenţa este o fetiţă săracă, fără zestre şi prin urmare fără viitor, pe când Julian... Ah! Julian, de azĭ va fi un mare artist, un maestru, succesul îl va îmbăta, el nu va maĭ vedea lângă el pe această copilă care 'l iubeşte, el va lua alta... o alta, da, vre-o moştenitoare înaltă şi bogătă cu care va uita pe mica surioară de acum un an! Şi dacă lucrurile se vor petrece ast-fel ce va zice ea?

Nimic. Julian este stăpân pe viaţa sa, cum şi pe inima sa, el s'a arătat recunoscător de îngrijirile ce ea 'ĭ a dat; şi dacă într'o zi el 'ĭ ar zice aceste cuvinte teribile: „Mamă, mĕ însor şi vĕ cer consimţimântul vostru" ea nu va putea de cât să surîdă la fericirea aceluia care o tortură şi să 'ĭ acorde consimţimêntul...

D-na Vidal sta ast-fel în agonia sa maternă, când Julian intra.

El părea fericit, maĭ fericit ca în toate zilele şi când se apropie de sĕrmana femee, pentru a o îmbrăţişa şi a 'ĭ vorbi ea tremură părându'ĭ rĕŭ de fericirea luĭ.

După ce făcu câţĭ-va paşĭ în salon, tênĕrul se opri de o dată înaintea D-neĭ Vidal şi fixând ochiĭ luĭ în ochiĭ eĭ 'ĭ zise:

— Mamă, aduc o noutate care vĕ va bucura atât pe tine cât şi pe Laurenţa. D-nu Guerra mĕ roagă a prânzi la el, astă-seară, şi acest prânz... Ah! nu îndrăznesc a 'ţĭ spune toată fericirea mea!.. Acest prânz este în onoarea mea şi în onoarea ficeĭ sale Odette pe care 'mĭ o destină, de soaţă... Guerra mĕ iubeşte, mamă, ca artistul opera pe care a creat-o. Eŭ sunt opera luĭ!

El e puţin mândru şi spre a 'mĭ arăta afecţia sa, mĕ chiamă să fac parte din familia sa. Nicĭ vorbă că D-şoara Odette ar fi putut lua un altul de cât mine, unu din lumea mare, un financiar, ce ştiŭ eŭ? Ea n'avea de cât să aleagă şi să zică: „Pe acesta 'l vreaŭ."

Intrebată fiind de tatăl sĕŭ, ea 'ĭ o fi rĕspuns că eŭ sunt acela pe care l'a ales... Ah! mamă! trebue să te maĭ îmbrăţişez încă... Şi cum vom fi de fericiţĭ toţĭ patru pentru că nu ne vom despărţi nicĭ odată.

D-na Vidal, era foarte palidă. Presimţirile sale fuseseră drepte. Şi cum erea o femee energică, ea se stăpâni. Fără a rĕspunde, pentru că în acel moment nu ar fi fost în stare a articula nicĭ un cuvênt, îmbrăţişă pe Iulian, care nu vedea durerea cea mare care coprinsese inima bieteĭ femeĭ.

— Da, scumpă mamă de astă seară încep curtea mea, cum se zice, am şi trimes un buchet superb Odeţeĭ, dacă l'aĭ fi vĕzut.

D-na Vidal se sculă.

— Tu eştĭ fericit, copilul meŭ, zise ea, şi împărtăşesc fericirea ta... Du-te astă-seară la Guerra şi fă-te frumos, seducător, pentru ca logodnica ta să te iubească, apoĭ zise:

— Vino, Iulian. Aide în camera ta să'ţĭ ajut la toaleta ta.

Către seară aceleaşĭ zile, puţin înainte de plecarea luĭ Iulian, D-na Vidal fiind chiemată afară, eşi, lăsând singur pe tênĕru după ce 'şĭ aruncă o ultimă privire îmbrăcămintei sale.

El se pregătea să plece când Laurenţa intră şi nu putu vĕzêndu-l a reţine o esclamare de mirare. Iulian explicêndu-ĭ cauza absenţeĭ sale, ea 'l înterupse:

— Aceasta este prânzul, care a împedicat pe Odette sa şi ia lecţie azĭ. Ea 'mĭ-a spus că tatăl sĕŭ îĭ prepară astă seară o surprisă dar nu ştiŭ felul surprizei. Dar mi se pare că ghicesc Aşĭ paria că Odetta se va mărita şi voĭ fi prea fericită de această întâmplare.

Dar Iulian nu maĭ asculta pe Laurenţa. De un moment el mergea şi se întorcea prin salon, neliniştit, nerăbdător şi nervos. Tot de odată el se opri înaintea tinereĭ fete şi arătându-ĭ cu degetul o rămurică de liliac alb, înfiptă în corsagiul sĕŭ.

Se aflaŭ în iarnă şi acest liliac, turbură pe Iulian. Ea nu putea să'l cumpere. Atuncĭ cine i-l a oferit?

An sentiment indifinibil coprinse pe tênĕrul om, şi ne maĭ putêndu-se abţine îĭ zise:

— Liliac înflorit!... liliac în Decembrie!... Aĭ devenit cochetă D-ră.

Tênĕra fată începu a rîde.

— Oh! rĕspunse ea, nu mĕ costă scump acest liliac şi într'adevĕr că este frumos. Inchipueşte-ţĭ că eşind de la Odette, m'am lovit de o aducătoare de florĭ, care intra la eleva mea. O rĕmurică se desprinse din buchetul ce ducea, şi pe credinţa mea. îndemnarea erea foarte puternică, l'am luat şi mi l'am însuşit.

Apoĭ adăogă cu o dulce melancolie:

— Este o mică bunătate ce'mĭ vine de la Odette; dacă judec după buchet, ea trebue să fie mireasă şi poate să'mĭ facă această pomană. Tot ascultând pe Laurenţa, Iulian continua de a umbla nervos prin salon... într'un fel de suspine înăbuşite, apoĭ părăsind-o într'un mod brusc, merse de se încuia în camera sa.

Când eşi, tênĕra fată, erea lângă mama sa, care reîntoarsă, o pofti la masă.

Iulian în ţinuta sa de galâ, înaintă către ele şi luând mâna Laurenţeĭ, îĭ zise:

— Mamă, nu voĭ maĭ merge astă-seară la D. Guerra, îĭ voiŭ scrie să mĕ scuze, şi vĕ asigur că motivele absenţeĭ mele nu'ĭ vor supăra de loc... Vor avea, cu toate acestea azĭ câte-va promisiunĭ de căsătorie. Mamă vreĭ tu ca noĭ să le celebrăm? Vreĭ să'mĭ daĭ pe Laurenţa de soţie? Şi cum biata mamă, mirată, privia pe Iulian necredincioasă, în tocmaĭ ca într'un vis.

— Da, da, ştiŭ, încheia tênĕrul om, doriţĭ o esplicaţiune.... voĭ nu înţelegeţĭ nimic ce se petrece aci.

Şi întorcêndu-se către Laurenţa al căruĭ corsaj erea împodobit de liliac.

— Ţine, murmură el această floare şi cereĭ esplicaţiunea ce cauţĭ. Ea 'ţĭ o va înlesni. Nu este aşa, Laurenţe, sora mea de ierĭ, soţia mea de mâine? **I. A. P.**

LIGA CULTURALĂ

Secţiunea din Piteştĭ

Duminică seara, 23 Iunie, a avut loc în grădina publică din Piteştĭ o mare serbare naţională, organizată de comitetul secţiuneĭ Argeş a ligeĭ culturale. Serbarea a reuşit maĭ presus de orĭ ce aşteptare şi aceasta datorită stăruinţelor neobosite ce aŭ depus toţĭ D-niĭ membriĭ aĭ comitetuluĭ, şi alte persoane distinse din oraş.

Intre alte distracţiĭ oferite publiculuĭ, jocurile naţionale executate de eleviĭ gimnaziuluĭ sub conducerea artistică a eminentuluĭ profesor de gimnastică G. Drujescu, aŭ răpit admiraţiunea tuturor. Serbarea s'a terminat cu o mare producţiune de artificiĭ şi focurĭ bengale, făcute de cunoscutul pirotechnic din Piteştĭ, S. Şveiţer. Nu pot trece fără a menţiona preţiosul concurs ce D-ra Sica Hernea a dat la reuşita serbăriĭ, arĕtând şi cu acest prilej nobilitatea sentimentelor şi patriotismul înflăcărat ce i-aŭ fost inspirate de venerabilul sĕŭ părinte. Fie ca toate Domnişoarele române să imiteze nobila impulsiune dată de D-ra Hernea munceĭ şi sacrificiuluĭ consacrate, cauzeĭ celeĭ atât de marĭ pentru românĭ, ligeĭ culturale.

In definitiv serbarea d'aicĭ a reuşit pe deplin, aşa că pe de-o parte a servit la mărirea fonduluĭ Ligeĭ — producênd un venit net de aproape 1000 leĭ — şi la propagarea ideilor de naţionalitate; iar pe de altă parte a procurat celor carĭ aŭ luat parte la această serbare o frumoasă şi neuitată petrecere. **C.**

NOUL TRAMVAY

Pe noua linie de tramvay a început erĭ circulaţia şi a început'o cu noroc.

Vagoanele foarte elegante, caiĭ frumoşĭ şi voinicĭ, personalul bine recrutat.

Linia nouĕ are avantagiul de a fi aproape o linie dublă, căcĭ macazurile sunt foarte lungĭ şi foarte apropiate, lucru ce de alt-fel a făcut şi vechea companie.

Animaţia pe noua linie a fost foarte mare erĭ; maĭ cu seamă seara, nu maĭ găseaĭ loc.

Neapărat, locuitoriĭ stradelor legate azĭ cu centrul sunt foarte veselĭ; dar maĭ vesel din toţĭ trebue să fie antreprenorul Coloseuluĭ Oppler, care va face parale.

Noĭ dorim noueĭ liniĭ succesul celeĭ vechĭ, cu care ar trebui să se facă joncţiunĭ directe.

Amêndouĕ societăţile, merg mînă în mînă, vor aduce Capitaleĭ cele maĭ marĭ serviciĭ.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 28 Iunie 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 şi 20 min., sub preşidenţa D-luĭ colonel Roznovanu.

Prezenţĭ 95 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

Se votează prelungirea legeĭ care permite admiterea la concursul de elevĭ în în corpul telegrafo-poştal a tinerilor cu 4 clase gimnaziale.

Se votează apoĭ legea prin care funcţiunea de membru în consiliul sanitar superior şi în consiliul veterinar nu cade sub previziunile legeĭ cumululuĭ.

Ultime Informaţiĭ

„Adevĕrul" ce apare mâine Sâmbătă, va fi în întregul sĕŭ consacrat memorieĭ luĭ MIHAIL KOGALNICEANU.

Pe lângă un articol al redacţiuneĭ „Kogălniceanu şi Ţăraniĭ" vom da maĭ multe bucăţĭ literare, datorite ilustruluĭ defunct.

Numĕrul următor al „Adevĕruluĭ" *va apare Lunĭ la orele obicinuite.*

—✱—

Sunt depuşĭ la Văcăreştĭ, în afacerea împuşcăturilor de la Sosea, D-niĭ Strat, Gherghel şi Diaconescu, D-l Victor Lecca este arestat la Hotel Capşa.

Ceĭ doĭ sergenţĭ carĭ aŭ fost faţă şi n'aŭ intervenit vor fi daţĭ judecăţiĭ.

—✱—

D. Dr. Asaki a declarat D-luĭ D. P. Moruzzi, că se teme de o complicaţiune periculoasă la rana D-luĭ Victor Lecca.

In acelaş timp, ministrul Vernescu stăruieşte din resputerĭ ca bolnavul să fie trimis la Văcăreştĭ.

Fără comentar.

—✱—

Citim în *Lupta*.

Intr'un memorabil discurs în Parlament, d. N. Blaremberg, a lansat acest cuvênt: „Vrăjmaşul nu este pe malurile Dâmboviţeĭ, el este pe malurile Spreeĭ".

Dar timpurile schimbându-se, astă-zĭ pe malurile Spreeĭ, în loc de duşmanĭ aŭ început să înflorească cazinurile de fier.

Inaltele piscurĭ de la Sinaia aŭ darul de a răcori.

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova. . .	Sâmb. 4^{30} p.m.	Luni 4^{30} p.m.	Joi 4^{30} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8_{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{15} «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{30} a.m.	Marţ. 12^{30} «	Vin. 12_{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1_{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{35} «	« 6 «	« 6_{35} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopoli . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12_{50} »
« Şiştov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1_{30} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4_{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5_{15} «
« Olteniţa . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Călăraşĭ (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Silistria . .	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
în Brăila . . .	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galaţĭ . . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

—:o:—

CURSE IN SUS:

Dela Galaţĭ . . .	Marţĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10_{24} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Gura-Ialomiţ.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2_{20} p.m.
« Hârşova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 6_{44} «	« 9_{44} «
« Călăraşĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Olteniţa . .	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunĭ 2_{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2_{45} «	« 2_{44} «	« 2_{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10_{40} «	« 10_{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11_{30} «
« Şiştov . . .	« 2_{45} p.m.	« 2_{45} «	« 2_{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3_{15} «	« 3_{15} p.m.	« 3_{14} «
« Măgurele .	« 5_{40} «	« 5_{40} «	« 5_{40} «
« Nicopoli . .	« 5_{50} «	« 5_{50} «	« 5_{50} «
« Corabia . .	« 7_{40} «	« 7_{40} «	« 7_{40} «
« Rahova . .	« 10_{25} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Bechet . .	« 10_{40} «	« 10_{40} «	« 11_{40} «
« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marţĭ 4 a.m.
« Widdin . .	« 6_{45} «	« 6_{45} «	« 6_{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7_{15} «	« 7_{14} «
« Gruia . . .	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{14} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m
în Severin . .	« 2^{30} «	« 2_{30} «	« 2_{30} «
Dela Severin . .	« 3^{30} «	« 3_{30} «	« 3_{30} «

Çursele vaporului local între Galaţi-Reni-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:

Dela Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail: Marţĭ, Joĭ şi Dumìnica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS:

De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ: Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.